

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 164. — 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἔθνικου στόλου ὁ ἐν Μεσσηνί ἀποβιώσας Ἄναγν. Ἀργυροπούλος, ἀξιώματικὸς τῆς φάλαγγος, ἠληροδόησε δραχμ. 10,000.

Εἰς τὸν δῆμον Σύρου ὁ βουλευτὴς κ. Στέφ. Σκουλοῦδης ἰδωρσάου οἰκίαν ὅπως χρησιμοποίησιν ὡς δημαρχικὸν κατάστημα.

Ἐπὶ τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου Φόδαλα τῆς Κρήτης ὁ κ. Ν. Μελοσσιδῆς προσήνεγκεν ἔτησιαν συνδρομὴν ὀθωμανικῶν λιβρῶν 12.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχολείου ὁ κ. Γ. Πλατῆς προσήνεγκεν φρ. 100.

Ἐπὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὁ κ. Κ. Α. Δημακόπουλος προσήνεγκεν δραχμ. 60.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2058. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Θ', 17 Φεβρουαρίου 1880. Ἄρ. 216 (164). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἄρ. 6, ἄρ. σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τῆς φιλοanthρωπικῆς ἐταιρείας ἐν ἔτει 1824. — Κινεζοῦ παθῆματα ἐν Κίνα (Μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου). — Ἐπιστολὴ πρὸς νεονόμους. — Ἡ ἠλεκτρικὴ λυχνία καὶ τὸ Ἔδιον. — Καταπληκτικοὶ ἀριθμοί. — Γνώμαι καὶ ἀξιόμας ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δελαρσοφουκῶ (Μετάφρασις Γ. Ζωχιῶ). — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλλήθεται. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑδδομάδα.

2059. Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐγκυκλοπαίδειαν τοῦ δικαίου ὑπὸ Νεοκλείου Καζάζη, ὀρηγητοῦ τοῦ φυσικοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐγκυκλοπαίδειας τοῦ δικαίου. [Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Δ' τόμου «Παρνασσῶς»]. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Παρνασσῶ, 1880, 8 ὄκτ., σ. 19, τιμ. δρ. ν. ἡμισείας. (Τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἐκδίδονται προσεχῶς: Κοινωνικὴ Μελέται. Ὁ Κοινωνισμὸς ἐν Γερμανίᾳ. — Ὁ Μηδενισμὸς ἐν Ῥωσίᾳ μετὰ προϊσαγωγικῆς μελέτης περὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῆς συγχρόνου κοινωνίας, (τιμ. δρ. ν. 2).

2060. Τὰ τῆς τετάρτης κληρώσεως τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτάτων λαχοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτοῦ Ἐπιτροπείας. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἐρμού», 1880, 8 ὄκτ., σ. 19.

2061. Λογοθεσία τῆς διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πτωχοκομείου Πατρῶν «Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας» τῶν κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος πεπραγμένων (1 Ἰανουαρίου—31 Δεκεμβρίου, 1879).

2062. Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἔτος ΔΗ'. Ἀπολογομὸς τοῦ ἔτους 1879. Ἐν Ἀθήναις, τυπογραφεῖον Σ. Κ. Βλασταῶ, 1880, 8 ὄκτ., σ. 50 (μετὰ πινάκων).

2063. Γραμματικὴ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων. Ἐρανισθεῖσα ἐκ τῶν ὑπερωτέρων καὶ νεωτέρων πηγῶν ὑπὸ Π. Γ. Πετρακίδου, πρῶτον καθηγητοῦ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐμπορικῇ σχολῇ Χάλκης. Ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Α. Κορομηλά, 1879, 8 ὄκτ., σ. ζ' καὶ 367, φρ. 2, 50. [Προσεχῶς ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ: Στοιχειώδης Γραμματικὴ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν ἰδίᾳ τῶν παρθενωγαγείων. — Κατάλογος τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς πεζογράφοις ἀνωμάτων βημάτων.

2064. Τὸ βιβλίον τοῦ δημοδιδασκάλου ὑπὸ Χριστοφοροῦ Σαμαρτζίδου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1880.

2065. *L'Égypte, Alexandrie et le Caire*. Un vol. grand in-4°, avec de nombreuses illustrations, par Georges Ebers. Leipzig, 1878. Traduction de Gaston Maspero. Firmin Didot et Co^o. Paris, 1880.

2066. *La Poésie de Pindare et les Lois du Lyrisme grec*, par M. Alfred Croiset, 1880, in 8°, Hachette.

τριακοσιῆς ἐπέτειος τοῦ θανάτου τοῦ Καμόνεν, ἀποθανόντος τῇ 10 Ἰουνίου 1880. Ἐπὶ τούτῳ μεγάλα ἔσρατα θέλουσι τελεσθῆ ἐν τῇ πρωτεύουσά τῆς Πορτογαλίας, ὧν τὴν κυριωτάτην ἀποτελέσουσιν αἱ συνεδριάσεις τοῦ αὐτοῦ συγκροτηθσομένου, τὸ τρίτον νῦν, διεθνούς φιλολογικῆς συνεδρίου. Γνωστὸν ὅτι τὸ συνέδριον τοῦτο συνήλθε τὸ πρῶτον ἐν Παρισίοις τῷ 1878, ἡ δευτέρα δ' αὐτοῦ σύνοδος ἐγένετο πέρυσιν ἐν Λονδίῳ.

Ἡ πορτογαλικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τῆς Λισβώνης παρασκευάζουσι μεγαλοπρεπῆ δεξίωσιν εἰς τὸ συνέδριον· ὁ δὲ βασιλεὺς δὸν Λουῖς, ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διεθνούς φιλολογικῆς ἐταιρείας, προτίθεται, λέγουσι, νὰ δώσῃ σειρὰν ἔσρατων ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ παραπλησίως ἔσρατα θέλει δώσῃ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὁ βασιλεὺς δὸν Φερνάνδος, πρόεδρος τῆς βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ἔτι δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Ἀκαδημία. Λέγεται πρὸς τοῦτοις ὅτι πολεμικὸν πλοῖον ἀποσταλλήσεται ἐπίτηδες εἰς τινὰ τῶν γαλλικῶν λιμῶνων, ὅπως μεταφέρῃ εἰς Πορτογαλίαν τὰ μέλη τῆς φιλολογικῆς ἐταιρείας.

Ὁ ἐν Κοπεγχάγῃ λόγιος συνδρομητὴς τῆς Ἑστίας κ. I. Πίος ἤρξατο δημοσιεύειν ἐν τῷ σπουδαίῳ περιοδικῷ «Historisk Arkiv», τῆς Κοπεγχάγῃς θανικῆς μετάφρασιν τοῦ γνωστοῦ διηγήματος τοῦ κ. Δ. Βικέλα «Δουκὴς Λάρας».

Ἐν τῷ περιοδικῷ πονημῆτι «Νέα Ἀνθολογία» τῆς Φλωρεντίας ὁ καθηγητὴς δεγυδοβερνάντης ἤρξατο δημοσιεύειν ἀνεκδότους ἐπιστολάς τοῦ κλεινοῦ συγγραφέως τῶν «Μελλονόμων» Ἀλεξάνδρου Μανζόνη, χρονολογουμένας ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος πεντηκαιδεκαετηρίδος. Αἱ πλείστα τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἀποσείνεται πρὸς τὸν Γάλλον Φωριέλ, τὸν ἐκδότα καὶ ἐρμηνεύσαντα τὰ δημοτικὰ τῆς Ἑλλάδος ἄσματα. Ἐν αὐταῖς γίνεται συγνὰ πικρὰ λόγος καὶ περὶ τοῦ ἡμετέρου Μουστοξύδου, ὅστις ἦτο ἐπιστήμιος φίλος τοῦ Μανζόνη καὶ τοῦ Φωριέλ· παρατίθεται δὲ καὶ τινες ἐπιστολαὶ τοῦ Μουστοξύδου, ἐν αἷς ὑπερφαινεται ὁ πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ ποιητοῦ Μόντη Ἰαχυρὸς ἔρωσ τοῦ σοφοῦ Κερκυραίου. Ὡς γνωστὸν, ὁ γάμος ἀπέπευξε, τῆς θυγατρὸς τοῦ Μόντη λαδοῦσης ἐπειτα οὐζύου τὸν Περτικάρην.

Ὁ διάσημος Οὐγγρος βήτωρ καὶ πατριώτης Κοσοῦθ πρόκειται νὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς τὰ ἀπομνημονεῖμα τα αὐτοῦ.

Ἐδημοσιεύθη ἀρτίως ἐπίσημος στατιστικὴ τῶν ἐν Ῥωσίᾳ δημοσιευομένων ἐφημερίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων. Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην τὸ τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ρωσικῶν δημοσιευμάτων γράσσονται εἰς γλώσσας ἄλλας ἢ τὴν ρωσικὴν, οἷον εἰς τὴν λατινικὴν, τὴν ἑβραϊκὴν, τὴν ταταρικὴν, τὴν γαλλικὴν κ. ἄ.

Τελευταῖον ἤρξατο ἐν Παρισίοις ἡ δημοσίευσίς νέας συλλογῆς τῶν ἀριστοτεχνιῶν τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν γαλλικῇ μεταφράσει. Τὸ ἔργον ἀνέλαβον οἱ γνωστοὶ ἐκδόται Garnier Frères, οἱ δὲ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες συγγραφαὶ εἰσὶν ὁ Ὀμηρος, Πλούταρχος καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης. Ἐγένετο δὲ καὶ ἀνατόπισις τῆς ὑπὸ Λένόκου μεταφράσεως τοῦ Θουκυδίδου, ἐπιβαυρηθείσης καὶ διορθωθείσης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Loiseau.

Κατ' αὐτάς ἐκδίδονται (γαλλιστὶ) ὑπὸ τοῦ κ. Διδότ αἱ πρὸς τὸν ἐν Σμύρῃν πρωτοψάλτην Δ. Λῶτον ἐπιστολαὶ τοῦ Καραῆ περὶ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἀνευμῆθη ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τὸ χρυσὸν παράσημον τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν ἰταλὸν δραματικὸν ποιητὴν Σαλμίνην.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν συνεκροτήθη ἐν τῷ Βαρβακείῳ συνέλευσις ἐκ διαφόρων συγγραφέων, ἐκδοτῶν καὶ καλλιτεχνῶν ὅπως συσκευθῶσι περὶ τυποκλοπίας. Ὁ συνέλευσις ἐξελέξατο ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κυρίων Α. Διομήδους, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Ν. Λύτρα, ζωγράφου, Ἐμμ. Στρατουδάκη, Π. Μαρτίου, φωτογράφου, ὅπως ἐργασθῶσι πρὸς ἐκασφάλισιν τῆς ἐργασίας ἐκάστου ἐκ τῆς κλεψιτυπίας, τῆς ἀναπαραγωγῆς καὶ παραστάσεως ἐπὶ σκηνῆς ἄνευ ἀδείας τοῦ συγγραφέως ἢ καλλιτέχνη.

Ὁ ἐν Ἀθήναις «Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων» γνωστοποιεῖ, ὅτι ἡ πρὸς ὑποβολὴν ἀγωνισμάτων εἰς τὸν Δοσίειον διαγωνισμὸν «περὶ ἔμπο-

Ἐν Λισβώνῃ τῆς Πορτογαλίας θέλει ἔορτασθῆ ἐφέτος ἡ

ρίου εν 'Ελλάδι κτλ.» προθεσμία, ητις έχει ήδη λήξει από της 30 'Ιουλίου 1879, παρατείνεται απόφασι του συμβουλίου του Συλλόγου, μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1880. 'Η δε του άγωνος κρίσις θέλει περατωθῆ έντός τεσσαράων μηνών από της 1 'Ιανουαρίου.

— Έν τῇ κατὰ τὴν 29 'Ιανουαρίου δημοσίᾳ συνεδριάσει τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, εἰς ἐπήκοον πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτῆς ἀσκηθῆναι, ἧς πρόστατο ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός, ἀπήγγειλε σπουδαίωτατον πανηγυρικὸν λόγον ὁ καθηγητῆς καὶ γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας, κ. Ερνέστος Κούρτιος. Θέμα τοῦ λόγου ἦτο ἡ ἀντιπαράθεσις τῶν πολιτειῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τοῦ πρῶσιου κράτους κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. Ὁ κ. Κούρτιος, ὁρμηθεὶς ἐκ τῆς γνωστῆς περὶ πολιτειῶν θεωρίας τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀπέδειξε τίνι τρόπῳ Φραδερίκος ὁ Μέγας, πρὸς μέγαν τῶν συγχρόνων αὐτοῦ θαυμασμόν, ἀνευλάβετο πληροσάτα τῆς ἀριστοτελικῆς ταύτης θεωρίας καὶ προσεπάθησε νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν, ἀσκήσας τὸ ἡγεμονικὸν αὐτοῦ ἀξίωμα ὡς ὑπέρατον καθήκον. Ἡ Πρωσία ὑπῆρξε κατὰ τούτο εὐτυχιστέρα τῶν Ἀθηνῶν, διότι κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ καταδαμάσῃ τὴν ζηλότυπον ἀντενέργειαν τῶν ἄλλων γερμανικῶν κρατῶν, οὗτοι δὲ νὰ θεμελιώσῃ τὴν ἐνότητά τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους, ἐν ᾧ αἱ Ἀθῆναι ἐδυστύχησαν καὶ ἀπέτυχον ἐνεκα τῆς ἀντιπαράθεσις καὶ τῆς ἀντιπαθείας τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν φύλων. Μετὰ τὸν Κούρτιον ἐλάλησεν ὁ καθηγητῆς κ. Κόντσε, περιγράφας τὰ ὑπὸ τῆς πρῶσιτικῆς κυβερνήσεως πρὸ μικροῦ ἐσχάτως προσκτηθέντα ἀνεκτίμητα λείψανα περγαμηνῆς τέχνης, ὧν ἡ καλλιτεχνικὴ ἀξία ἰσοφαρίζει, εἶπε, πρὸς τὰ λείψανα τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Μαιωσλείου. Διὰ τῆς ἐρευνῆς τῶν περγαμηνῶν τούτων καλλιτεχνημάτων θὰ ὑποστῶσι βεβητικὴν ἀλλοίωσιν πολλὰ μέχρι τοῦδε ἐπικρατούσαι θεωρίαι περὶ τῆς ἑλληνικῆς πλάστικῆς.

— Ἐν Πάτραις ἐξεδόθη νέα ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Φανός».

— Ἀγγέλεται ἡ ἐκδοσις τῶν ἐπομένων συγγραμμάτων: α'— Ἱστορικὰ ἔργα Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Βουρ.

β'— Φωνητικὴ τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τοῦ κ. Φιδύ.

γ'— Μετάφρασις τῆς νέας μυθιστορίας τοῦ Γεωργίου Ἐβερτ «Αἱ δύο ἀδελφαὶ» ὑπὸ Γεωργίου Κατοσλίδου, δημοσιευθισμένη ὡς παράρτημα ἐν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένῳ περιοδικῷ «Ἡ Χλωρίς».

δ'— Συλλογὴ ποιημάτων Ε. Κ. Στρατουδάκη, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κρητικὰ ἔμπνευσις».

ε'— Μετάφρασις τῆς «Περσίδας ἐν Περσίᾳ» τοῦ πρίγκηπος Σολτικῶφ ὑπὸ Ι. Π. Μηλιοπούλου.

ς'— Συλλογὴ ποιημάτων Γ. Χ. Σουρῆ.

L'ORDRE SOCIAL REVUE DES SCIENCES SOCIALES

(A. GHIO, Editeur, PARIS, et «LIBRAIRIE DE L'ORDRE SOCIAL», ZURICH).

Le 1er numero de Janvier 1880 contient: Avant-propos. — Le Libre-échange devant le Socialisme rationnel, Frédéric Borde. — Le Mariage dans la Société actuelle, Dr. Charles Schalk. — Le Naturalisme dans la littérature, Emile Kapp. — De la «Surproduction». Etude d'Économie sociale, Dr. F. Wiede. — Exposition critique des théories sociologiques d'Emile Accolas, Dr. F. Wiede. — Revues françaises. Prix d'abonnement: frs. 10 par an, frs 2. 50 par trimestre. Le numéro séparé 1 fr.

LA MODE FRANÇAISE

37 - Rue de Lille, à Paris - 37 'Εβδομια συνδρομή διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 15.

L'UNIVERS ILLUSTRÉ.

Εἰκονογραφημένη ἐφημερίς ἐκδομένη κατὰ σάββατον ἐν Παρισίοις, εἰς μέγα ἄν. ἐκ σελ. 16. Ἑβδομια συνδρομή διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 23.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[14 Φεβρουαρίου (Πέμπτη) 1880.]

Ἡ Μονὴ τῶν Ἀσωμάτων ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλέσσης οἰκόμενον 10,000 τετραγωνικῶν πήχεων, κείμενον παρὰ τὴν Μονὴν, ὅπως χρῆσιμότης πρὸς ἀνεγερσιν καταστήματος δι' ἐκπαίδευσιν νοσοκομῶν γυναικῶν — Τὰ ἔσοδα τοῦ δήμου Ἀθηναίων προϋπελογίσθησαν διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1880 εἰς δραχμὰς 717,860. — Λέγεται ὅτι ἡ ἑταιρία κεφαλαιοχῶν ἔκαμε πρὸς τὴν κυβέρνησιν πρότασιν πρὸς ἐνοικίασιν τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους διὰ μίαν πενταετίαν. — Κατὰ τὴν ἑσθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς; τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ 1880 ἀναδιβάσσονται εἰς δραχ. 47,116,457, τὰ δὲ ἔξοδα διὰ τὸν προτεινομένων οἰκονομῶν περιορίζονται εἰς δρ. 54,145,166.

— Συνεπεία τῆς ὑπὸ τῶν ἐμπόρων τῆς πόλεως ἡμῶν ληφθείσης ἀποφάσεως, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα τῆς ἀγορᾶς ἦσαν κεκλεισμένα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. — Ὁ κ. Ἄντ. Δαμασκηνὸς κατασκευάζει παρὰ τὸ καλιόν Φάληρον οὐχὶ καταστήματα λουτρῶν, ἀλλὰ τεχνητὸν ἰχθυοτροφεῖον, ἐξ οὗ νὰ δύναται ἡ πόλις νὰ προμηθεύηται νωποὺς ἰχθύς εἰς οἰανδήποτε ὄραν. — Τὸ εἰς Βιολὸν πλεόν Ἀστριακὸν ἀτμόπλοιο « Δανάη » συνεκρούθη μεταξὺ Καρύστου καὶ Μακρονήσου μετὰ τοῦ πλοίου τοῦ πλοιάρχου Κωστῆ Κουδῆ. — Ἐκ τῶν 11 ναυτῶν τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου δύο ἐπέζησαν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ὅσιον ἐπέστρεψεν εἰς Πειραιᾶ πρὸς ἐπισκευὴν τὸ δὲ πλοῖον κατώρθωσε νὰ προσορμισθῆ εἰς Κίαν. — Ἀπεβίωσαν ὁ Νικόλαος Πήλλικας, σύμβουλος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, καὶ ἡ διευθυντρια τοῦ γνωστοῦ παρθενγωγείου Ἀσπασίας Σουρμελῆ, γυνὴ ἐκ τῶν μαλλῶν εὐπαιδευτῶν παρ' ἡμῖν. — Ἐν Πειραιεὶ ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος νέου βιομηχανικοῦ καταστήματος, ἧτοι ἀτμομόλου καὶ κλωστῆριου, διευθυνομένου τοῦ μὲν ἀτμομόλου ὑπὸ τῶν ἐμπόρων κκ. Κ. Γαρουφαλῆ καὶ Α. Κωνοπισοπούλου, τοῦ δὲ κλωστῆριου ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Κουμαντιροῦ. — Ὀλίγον μακρὰν τὸ χωρίον Κρέσταιν τῆς Ἠλείας ἀπεδείχθησαν ὑπὸ τινος χωρικοῦ λείψανα ἀρχαίου οἰκοδομήματος. Τούτο πληροφρηθεῖσα ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἔγραψε πρὸς τὸν ἐπιστατοῦντα τὰς ἐν Ἠλίδι ἀνακαρῆς κ. Καθβαδῖαν νὰ μεταβῆ ἐπὶ τόπου καὶ ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν ἑταιρίαν. Ὁ κ. Καθβαδῖας ἀπελθὼν ἐκεῖ εὗρεν, ὡς ἀναφέρει πρὸς τὴν ἑταιρίαν, ἐρείπια τειχῶν, ἐξ οὗ ὑποθέτει ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἀρχαία πόλις, ἧς σημειωθεῖσα εἰσέτι ὑπὸ τῶν περιγητῶν. Πλὴν τῶν τεχνῶν παρετήρησεν καὶ κρηπίδωμά οἰκοδομημάτων τινος, ὁ ὑπέθεσε κρηπίδωμα ἀρχαίου ναοῦ. — Ἐνεκα τῆς ἐπαλθούσης ὑψώσεως εἰς τὰς τιμὰς τῶν σταφίδων, οἱ σταφιδοκτῆμονες οὐ μόνον ἐνήργησαν ἐφέτος ἐντελεστάτην καλλιέργειαν τῶν σταφιδωπέλων των, ἀλλ' ἐνήργησαν εἰς πολλὰ μέρη καὶ νέας ἐμφυτεύσεις σταφιδωπέλων. — Ὁ μέχρι τοῦδε ἔφαθεις σταφιδοκαρπὸς ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ Κράτους συμποσοῦται εἰς 178 ἑκατομύρια λίτρας. Ὑπολείπονται πρὸς φέρωσιν 12 ἑκατομύρια. — Ἐν Θήβαις συνεστήθη ἑταιρία ὁ «Υμέναιος» σκοπούσα τὴν ἀμοιβάζαν προκίσειν τῶν εἰς γάμου κοινωνίαν ἐρχομένων παρθένων. — Οἱ ἐν Πάτραις Κρήτες συνέστησαν σύλλογον «Ἀρκάδιον», οὗτινος σκοπὸς ἔσται ἡ ἀλληλοδοξία καὶ ἡ μέριμνα ὑπὲρ ἀσθενῶν, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν. — Εἰς τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ Παλαμηδίου νυκτερινῶν σκοπῶν εὐρέθη πρὸς τινῶν ἡμερῶν νεκρὸς ἐκ τοῦ φύου. — Κατὰ τὴν «Δυτικὴν Ἑλλάδα» Μεσολογγίου ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ δήμου Παρραχωλιωτίδος ἀνεφάνη φθοροποιὸν νόσημα, ἐν κατοχῇ δὲ τοῦ δήμου Οἰνιάδος τῆς ἐπαρχίας Βονιτῆς ἄλλη νόσος ἄγνωστος τοῖς ἔγχωρις. Οἱ προσβαλλόμενοι ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐσπέραν αἰσθάνονται πόνον εἰς τὸν λαιμὸν καὶ τὴν πρῶταν ἀποθνήσκουσιν. — Ἐν Ζακύνθῳ ἀνεκαλύφθη κίβδηλον ἑλληνικὸν πεντόφραγκον. — Ὁ Ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Ἀδερῶν διέβλεπεν εἰς τὴν βουλὴν τὰ ἐπόμενα νομοσχέδια α' περὶ δημοτικῆς ἐκπαίδευσως, β' περὶ ἐπιθεωρηθῆσων τῶν σχολείων, γ' περὶ διδασκαλείων, δ' περὶ παρθενωγείων καὶ ε' περὶ συσταθῶς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πρὸς ἐξέλεξιν τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως. — Ὁ ἐν Ἀθῆναις Ἐμπορικὸς καὶ Βιομηχανικὸς Σύλλογος ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν βιομηχανικῆς καὶ Γεωργικῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοῦ Ἄττικῆς καὶ Βοιωτίας διὰ τὸ 1882 (μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους ἐὰν θελήσουν νὰ λάβωσι μέρος.)

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) dated 14 February 1880. It includes sections for Government Loans (Δάνεια τῆς κυβερνήσεως), Bank of Greece (Ἐταιρία τῆς Ἑλλάδος), and various exchange rates (Συναλλάγματα, Νομίσματα, Παρατηρήσεις). It also lists company announcements (ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ) for companies like Πατρῶν-Λοῦδ. Βρ. and Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

κ. Σ. Α. Κ. Ἀθῆνας. Σὰς εὐγνωμονοῦμεν. — κκ. Κ. Ε. Σμύρνην, Ι. Γ. καὶ Ν. Ι. Π. Κωνσταντινουπόλιν, Δ. Μ. Κ. Π. Χ. Ὑποκατάστημα Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Σύρον. Ἀπεστάλησαν τῇ 12 — κκ. Α. Μ. Α. Κ. Χ. Α. Ρ. Πάτρας, Η. Θ. Σπάρτης, Η. Κ. Σ. Λεβαδίας. Ἀπεστ. τῇ 11 — κ. Ι. Β. Cannes, Δ. Β. Παρισίους καὶ Ὑποκατάστημα Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Χαλκίδα. Ἀπεστάλησαν τῇ 14 — κκ. Φ. Ε. Βελιγράδιον. Ἀπεστάλησαν τῇ 9 εἰς Σμῆλινον — κκ. Ὁ Nabab τοῦ Alphonse Daudet, οὗτινος ἐδημοσιεύθη πρὸ μικροῦ ἢ 63 ἔκδοσις. — Συνδρομητῆ. Διότι δυστυχῶς οὐκ αὐτοῖς ἡμῶν ἀντὶ πρακτικῶν καὶ ἰθνηφελῶν ἀποτελεσμάτων προκρίνοντες εὐθὴν ἄς καὶ ἀκόπως ἐπιδείξῃς φιλοπατρίας. — κ. Μακρήσιον Q. de S. H. Cannes. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Διὰ τραπεζικοῦ γραμματίου τῆς γαλλικῆς Τραπεζῆς καὶ γαλλικῶν γραμματισμῶν. — κκ. Σ. Κ. Παρισίους, Κ. Γ. Σ. Θεσσαλονικίην, Ι. Π. Κοπεγγάγην, Ε. Ν. Σ., Θ. Μ., Κ. Γ. Ν. Γ., Κ. Ρ. Παρισίαι, Ι. Ν. Β. Καλάμας, Ι. Ε. Σκόπελον, Κ. Ε. Σμύρνην, Η. Θ. Σπάρτην, Α. Μ. Χαλκίδα, Κ. Γ. Μ. Ν. Σ., Γ. Φ. καὶ ἀρχιμ. Μ. Κ. Ὑδραν, Γ. Μ. Μ. Ἐσναν, Ν. Μ. Κ. Ἄνδρον. Ἐλήφθησαν. — Κκ. Μ. Ἡ ἀρχαιοτάτη τῆς σημερινῆς ἀπόκρουσιν συγγένεια πρέπει κυρίως νὰ ζητηθῆ εἰς τὰ ἑλληνικὰ Διονύσια καὶ τὰ βωματικὰ Σατωρναλία καὶ Λουπερκάλια. Οἱ τὴν πανήγυριν ἐκείνην ἄγοντες, μετρηφισμένοι οἱ μὲν ἄνδρες εἰς σατύρους, αἱ δὲ γυναῖκες εἰς βακχίδας καὶ νύμφας παντοειδῆς, ἐστεμμένοι μὲ κισσόν, κερωματιομένοι τὰ πρόσωπα διὰ πλοῦ καὶ βαφῶν καὶ αἰθάλης, φέροντες πέρις τὸ σώματός των δέρματα καὶ εἰς χεῖράς των θύραυρα, περιεφέροντο εἰς τὰς ὄδους μεθύνοντες, αὐλοῦντες, κυμαλλίζοντες καὶ τομπανίζοντες,

ἀπαρράλλετως περίπου ὅπως σήμερον οἱ τῶν κατωτέρων τάξεων μετρηφισμένοι διατρέχουσι μέχρι βαθείας νυκτὸς τὰς Ἀθῆνας, ἀθρόονος ἐπίσης τελοῦντες τὰς σπονδὰς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. — Ἦνα ἢ οὗτο πληρεστέρα ἡ συγγένεια τῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων Διονυσίων, καὶ τῶν ἐορτασίων αὐτῶν θιάσων — μὲ μόνην ἕως τὴν διαφορὰν, ὅτι οἱ σημερινοὶ πανηγύρισται ὀρχοῦνται ἐνίοτε ἐπ' ἀμάξης καὶ συνοδεύονται πολλὰκις ὑπὸ τοῦ μέλους τῆς ἀναποσπάστου φουσαρμόνικας. — Κκ. Ὁ Κ. Λειψίαν. Ἐπληρώθησαν παρὰ τοῦ κ. Ι. Γ. — κ. Κ. Θ. Α. Ἀθῆνας. Παρκαλιεῖς νὰ συνεννοηθῆτε ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἑστίας». — κ. Θ. Θ. Σ. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐκαστον φύλλον (μετὰ δελτίου) διὰ τὸ ἐξωτερικὸν λεπτὰ 35. — Ἀναγνωστήριον «Βενιαμίν» Πλωμαρίου. Πρὸ πολλοῦ ἀπεστάλησαν. Μὴ κυρία. Ἡ πληρ. ἔκδοσις τῶν Ἀπάντων τοῦ Β. Οὐγὼ εἶνε ἡ γινομένη κατ' αὐτὰς παρὰ τῶν Hetzel et Cie (18. r. Jacob, Paris). Θὰ περιλάβῃ 40 τόμους, ὧν ὁ ἀ' ἐκδ. τῇ 1 Μαρτίου 1880. Τιμὴ ἑκ. τὸμ φρ. 7.50.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑστίας εἰς πωλοῦνται οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες 8 τόμοι αὐτῆς, ἄβστοι μὲν πρὸς φράγ. 5, δεδεμένοι δὲ πρὸς φρ. 8. — Ἐκαστος τόμος περιλαμβάνει τὰ φυλλάδια μίσις ἐξαμηνίας. — Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκαστοῦ τόμου ἀνέρχονται εἰς λεπτὰ 80.

Αἱ συνδρομαὶ διευθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθῆνας. Πρὸς τὴν διευθύνσιν τῆς «Ἑστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζ. γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλλαν. γραμματισμῶν, χρυσοῦ, τραπεζ. γραμματίων τῆς Γαλλ. Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματισμῶν. Γραμμάτια τῆς Ἰο-νικῆς Τραπεζῆς καὶ Ῥωμοῦνικα γαρτον. εἰσὶν ἀπαράδεκτα. Τὰ πρὸς τὴν διευθύνσιν τῆς «Ἑστίας» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1021.

Πόθεν ὠνομάσθη ἡ Πελοπόννησος Μωρέα;

1022.

[Τῆ λύση δοῦναι ἐν βιβλίον].

.
.	.	a	.	.
.	a	.	a	.
.
.	.	a	.	.
.

Ἐν Καλέμει.

Π. Ι. Π.

[1023 — 1024]

Δημιῶδη αἰνίγματα Βοημηικά.

1023.

Ἔχω πόλεις, ἀλλ' οὐδεμίαν οἰκίαν ἔχω δάση, ἀλλὰ δένδρον οὐδὲν, ἔχω ποταμούς καὶ θαλάσσας, ἀλλ' οὐδὲν ὄψαριον.

1024.

Πίπτει εἰς τὸ νερὸν καὶ τὸ νερὸν οὐδὲ κἂν ταράσσεται. Ἐν Βιέννῃ, Ἰανουάριος 1880.

1025.

Τὸ ὄνομά μου, εἰς ἑκατὸν γραμμάτων συγκείμενον, φέρει ἐπικράτειά τις τῆς Ἀμερικῆς, ἧς φημίζεται τὸ πλούσιον ἔδαφος· διὰ μικρὰς μετατοπίσεως τῶν μεσαιῶν γραμμάτων μου σχηματίζεται γνωστὴ τις ἐπαρχία τῆς Αὐστρίας. Τὰ τρία δὲ γράμματα μου σχηματίζουνσι τὸ ὄνομα γνωστοῦ Γάλλου μυθιστοριογράφου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1880.

Κορίε Ε*†

1026.

Πατὴρ τις ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν υἱῶν του ἀπεκρίθη: Τὸ ἥμισυ τῆς ἡλικίας τοῦ Παύλου σχηματίζει τὸ διπλάσιον τῆς ἡλικίας τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἡ ἡλικία τοῦ Ἀλεξάνδρου δὲ εἶνε ἴση μετὴν διαφορᾶν τῆν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῆς ἡλικίας τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς τοῦ Παύλου· ἡ ἡλικία τῶν τριῶν υἱῶν μου ἰσοῦται μετὰ ἓνα αἰῶνα.

Τίς εἶνε ἡ ἡλικία ἐκάστου υἱοῦ;

1027.

Διὰ τῶν λέξεων as, pan, la, rade, σχηματίσων ἱστορικῶν τι ὄνομα.

1028.

[Τῆ λύση δοῦναι ἀμοιβή τις.]

Remplacer les points par des lettres de manière à former dix mots en triangle.

....A	...E	...I	...O	...U	
...A	...E	...I	...O	...U	
..A	..E	..I	..O	..U	
.A	.E	.I	.O	.U	
A	E	I	O	U	
	A	E	I	O	U
	A.	E.	I.	O.	U.
	A..	E..	I..	O..	U..
	A...	E...	I...	O...	U...
	A....	E....	I....	O....	U....

1029.

Μεταγράμμα.

Dodu, bien potelé mais non encore obèse; Nature des rochers près de Fontainebleau; Celui qui dans son vin n'a pas mis assez d'eau; Un peintre renommé de l'école française.

ΛΥΣΕΙΣ

1009.

Ἐκαστὸς τις γνωρίζει, ὅτι διὰ τῆς παροιμιώδους φράσεως Ἰσπανικὴ πύργου εἰς τὴν Ἰσπανίαν (Faire des chateaux en Espagne) ὀνομάζονται (ἐν τῇ γαλλικῇ κυρίως γλώσσῃ) τὰ ἀνεμώλια ἐκεῖνα σχέδια, αἱ χιμαρικαὶ ἐπιχειρήσεις, μετὰ τὰς ὁποίας ἀγαπᾷ νὰ βόσκειται ἡ φαντασία, ἀνευ ἑλλόγου τινὸς ἐλπίδος ἐπιτυχίας. Πόθεν λοιπὸν ἡ φράσις αὕτη: Ἰσπανικὴ πύργου εἰς τὴν Ἰσπανίαν; Οὐδὲν περὶ τούτου γνωρίζομεν καὶ τὰ ἀριστα δὲ τῶν λεξικῶν σιωπῶσι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Τὸ μόνον ὅπερ εὐρίσκομεν ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Λιτραίου εἶνε αἱ λέξεις αὗται: «Je fais des chateaux en Espagne (Benier, Satire IX).» Τὸ χωρίον δὲ τούτου, ὅπερ παραθέτει ὁ διάσημος λεξικογράφος, εἶνε τὸ ἀρχαιότατον πάντων, ἐν οἷς ὑπάρχει ἡ φράσις αὕτη.

Ἐκ τούτου δύναιται νὰ εἰκάζη, ὅτι ἐν τῇ παροιμιώδῃ ταύτῃ φράσει διεσώθη ὀπαινιγμὸς τῶν ματαίων ἀποπαρῶν τῶν ἄλλων πρὸς κατάκτησιν τῆς Ἰσπανίας ὀλοκλήρου ἢ ἐν μέρει· ὥστε ὁ ἀξίωσι νὰ κτίσῃ πύργους ἐν Ἰσπανίᾳ, ἦτο ἐν χώρᾳ, ὅπου δὲν εἶχε τίποτε, ἦτο τὸ αὐτὸ καὶ ὡς ἀντὶ ἐθέρου χιμαίρας.

Πλείστοι ὅσοι ἐπροσπάθησαν ν' ἀνεύρωσι τὴν ἀρχὴν τῆς φράσεως ταύτης, ἀλλ' οὐδεὶς ἔδωκεν εἰς τὸ πρᾶγμα πιθανωτέραν τῆς τοῦ P. Quillard ἐξηγήσιν. Ὁ σοφὸς οὗτος γραμματικὸς (ἐν τῷ Dictionnaire historique et anecdotique des proverbes français) διατείνεται, ὅτι ἡ φράσις αὕτη δὲν προῆλθε μόνον ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Ἰσπανία δὲν εἶχε μεσαιωνικοὺς τοιοῦτους πύργους, (ἢ καστέλλα, châteaux), ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἦτο ἐπιτηδαιοτάτη πρὸς τὸ ἔχειν καὶ καλοὺς καὶ ὠραίους. Ἰδοὺ τί λέγει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου:

Ἡ φράσις αὕτη ἐγεννήθη κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ἑκατοτατηρίδα, ἦτοι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ φεουδαλισμοῦ, καθ' ἣν ἔκτιζαν τοὺς πλείστους πύργους, καὶ καθ' ἣν πᾶσα ἰδέα μεγαλείου καὶ ὀλβιότητος ἦτο στενοῦνται συνδεδεμένη μετὰ τὴν ἰδέαν τῶν κτιρίων τούτων. Τότε καὶ ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουργωνίας Ἐρρίκος, συμπαραλαβὼν μετ' ἑαυτοῦ πολυαριθμούς ἱπποτάς ἐξεστράτευσεν κατὰ τῶν ἐκείθεν τῶν Πυρηναιῶν ἀπίστων, θηρεῶν δόξαν καὶ λάφυρα, ὅθεν καὶ εἰς ἀμοιβὴν τῶν εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Καστιλλίας Ἀλφόνσον ὑπηρεσιῶν του ἔλαβεν εἰς σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ ἡγεμόνος τούτου Θηρεσίαν, μετὰ τῆς κομητείας τῆς Λυσιτανίας, ἧτις ἐπὶ τοῦ υἱοῦ του Ἀλφόνσου Ἐρρικῆς ἔγεινε βασιλεῖον τῆς Πορτογαλλίας.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐνδόξων τούτων τοχοδικτῶν ἐξήγαγεν τὸν ζῆλον καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν Γάλλων εὐγενῶν, καὶ δὲν ὑπῆρχεν υἱὸς ὀπωσῶν καλῆς οἰκογενείας, ὅστις νὰ μὴ ἤλπιζε νὰ κτίσῃ πλοσίον τι οἰκοδόμημα, νὰ μὴ ἔκτιζε κατὰ φαντασίαν πύργους ἐν Ἰσπανίᾳ. Παρομοίαν φιλοδοξίαν ἀνέφλεξαν εἰς ὅλων τὰς κεφαλὰς τὰ κτήματα ὅσα διένειμεν εἰς τοὺς ἐπισημοτέρους τῶν συμπολεμιστῶν του Γουλιέλμου ὁ κατακτητῆς, ὅθεν καὶ προῆλθεν ἡ φράσις: κτίζω πύργους ἐν Ἀλβανίᾳ (faire des chateaux en Albanie), ἧς ἡ ἔννοια εἶνε ὁμοία καὶ ἀπαράλλακτος.

Τὸ ὄνομα τοῦτο «Ἀλβανία» συνώνυμον τῷ «Ἀλβίον» ἐσημαῖνε τότε τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου οἱ Νορμαννοὶ (ἢ Νορμανδοὶ) ἔκτιζαν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πολλοὺς πύργους. Ἡ προεκτελεῖσα ἐξηγήσις τῆς περὶ τῆς ὀλοκλήρου φράσεως φαίνεται εἰς ἡμᾶς ἡ πασῶν δοκιμωτέρα καὶ πληρεστερά.

Φεβρουάριος, 1880.

1010.

η	σ	υ	χ	α
σ	τ	ε	α	ρ
υ	ε	τ	ι	ς
χ	α	ι	τ	η
α	ρ	σ	η	ν

1011.

35.

1012.

Bassompierre.

1013.

1	15	14	4
7	9	6	12
10	8	11	5
16	2	3	13

1014.

Αἰών.

1015.

Οἶνος.

1016.

Ἵππος.

1017.

Ἀνθραξ.

1018.

Ἀδάμας.

1019.

Χορός.

1020.

E	T	R	E
T	I	E	N
R	E	V	E
E	N	E	E